

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/1343/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121340578
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Bukový
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121340578.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1.) UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle IČO: 64 948 242, konajúceho prostredníctvom org. zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 251 336 zast.: ALTER IURIS, s.r.o., Tolstého 9, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 708 771, proti povinnému: 1.) T. I. C., G.: XX.X.XXXX, B. XXXXX/XX, XXX XX G. J. 2.) T. Z. C., G.: XX.X.XXXX, B. XXXXX/XX, XXX XX G. J., o vymożenie 33505,04 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora exekútora Mgr. Ivan Jambor, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, ktorý ju vedie pod sp. zn. 271EX 726/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie vo výške 308,51 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.05.2021 domáhal od povinných vymożenia sumy vo výške 33505,04 Eur s príslušenstvom, na základe exekučných titulov - Rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5 Csp/43/2019-225 zo dňa 09.01.2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoCsp/23/2019-303 zo dňa 11.03.2021.

2. Poverením na vykonanie zo dňa 16.06.2021 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ivan Jambor, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, ktorý ju vedie pod sp. zn. 271EX 726/21. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané povereným súdnym exekútorom dňa 15.07.2021. Upovedomenie bolo doručené povinným do vlastných rúk dňa 19.07.2021.

3. Povinní doručili dňa 03.08.2021 súdnemu exekútorovi podanie zo dňa 30.07.2021 označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie“. Uviedli, že v zmysle Exekučného poriadku podávajú návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnili nasledovne: súd prvej inštancie dospel na základe vykonávaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Povinní sa domnievajú, že v postupe oprávneného nebola dostatočne rešpektovaná subsidiarita ručenia a priznanie nároku napadnutým rozsudkom bola aj z tohto dôvodu predčasné a nezákonné. Ďalej uviedli, že prvostupňový súd sa s uvedenými argumentami povinného v 1. rade a 2.rade vysporiadal nedostatočne, konštatoval v zredukovanej miere ich obsah a nadväzne svoj nesúhlas s názorom, že neboli splnené podmienky podľa zákona k tomu, aby sa oprávnený mohol domáhať plnenia od ručiteľa. Potom namietali skutočnosť, že prvostupňový súd sa s lehotou 5 dní na splnenie záväzku

namiesto dlžníka vysporiadal v odôvodnení ex. titulu nedostatočne. Ďalšou skutočnosťou, ktorú povinní uviedli bolo, že oboznámenie dohôd o ručení pred ich podpisom nebolo dostatočné, bolo urobené za nepriaznivých okolností vytvorených oprávneným a v konečnom dôsledku tak pre nemožnosť sa jasne oboznámiť s obsahom a dôsledkami oprávneným predpripravených dohôd prejav ich vôle nezodpovedal ich úmyslu. Na záver namietali ešte povinní, že prvostupňový súd sa s námietkami povinných ohľadom otázky, či bolo s povinným 1 a 2 už v predzmluvnej fáze a počas uzatvárania Dohôd o ručení zaobchádzané čestne a rovnocenne a či možno rozumne očakávať, že povinní by súhlasili s danými podmienkami aj pri ich individuálnom dojednaní. Na základe vyššie uvedeného žiadali povinní predmetné exekučné konanie v celosti zastaviť.

4. Oprávnený sa v podaní zo dňa 09.08.2021 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu k návrhu povinných na zastavenie exekúcie. Vo vyjadrení uviedol, že povinní svoj návrh na zastavenie exekúcie požadujú zastaviť exekúciu na základe totožnej argumentácie a tvrdení, ktoré povinní už použili v rámci odvolania voči rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09.01.2020, sp.zn.: 5Csp/43/2019, ktorý je jeden z ex. titulov. Ako dôkaz predložil oprávnený Odvolanie povinných. Potom uviedol oprávnený, že tvrdenia a argumentácia povinných boli dostatočne vyriešené a zodpovedané v rámci Rozsudku krajského súdu v Nitre zo dňa 11.03.2021, sp.zn.: 9CoCsp/23/2020. V rámci odôvodnenia daného rozsudku Krajský súd uviedol, že odvolanie povinných považuje za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Ďalej oprávnený sa vyjadril, že povinní neuviedli vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, pre ktoré by mal exekučný súd zastaviť exekúciu. Oprávnený považuje návrh na zastavenie exekúcie povinných za účelový s cieľom získať odkladný účinok a čas na zbavenie sa svojich záväzkov voči oprávnenému. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie a žiadal, aby návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu súd zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania.

5. Súdny exekútor predložil návrh povinných na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného dňa 10.08.2021 na rozhodnutie.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nespĺnila.

11. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

12. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou a materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd skúmať po hmotnoprávnej stránke, teda z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

13. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinnými bola skutočnosť, súd prvej inštancie dospel na základe vykonávaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd konštatuje, že exekúcia začala dôvodne na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, ktorým bola povinným uložená povinnosť zaplatiť spolu 33505,04 EUR s príslušenstvom, čo dobrovoľne nespĺnili a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Skutočnosti uvedené povinnými však exekučný súd nepreskúmaval z dôvodu, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo/1940/2008). Skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie boli totožné s tými, ktoré uviedli v odvolaní voči exekučnému titulu a už Krajský súd v Nitre v rámci Rozsudku zo dňa 11.03.2021, sp.zn.: 9CoCsp/23/2020 v odôvodnení uviedol, že odvolanie povinných považuje za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Oprávnený doložil ako dôkaz ku svojmu vyjadreniu k návrhu na zastavenie predmetné odvolanie voči exekučnému titulu. Na základe vyššie uvedeného súd uvádza, že nepovažuje za účelné ani potrebné sa vypradávať s tvrdeniami povinných nakoľko už bolo o nich právoplatne rozhodnuté a exekučný súd nie je ďalším odvolacím súdom. Súd záverom opätovne poukazuje na skutočnosť, že v rámci návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie tie, ktoré predchádzali vydaniu ex.titulu.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že povinní v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázali skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k Exekučného poriadku, súd návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

15. Oprávnený si v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie žiadal uplatniť trovy v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktoré si nevyčíslil. Súd v danom prípade rozhodol v zmysle § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, a oprávnenému priznal v zmysle §13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z. právny zástupca nárok na polovičný úkon právnej služby za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 308,51 Eur s DPH (polovičný úkon právnej služby - vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzajúc z tarifnej hodnoty 33505,04 Eur (istina) vo výške 246,47 Eur + 10,62 režijný paušál + 20% DPH), ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II. tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.